

Bobek, Pavel zpěvák, narozen 16. 3. 1937, Praha, zemřel 20. 11. 2013, tamtéž.

Své první zkušenosti s hudbou získal **Pavel** díky svým rodičům, kteří se ho rozhodli přihlásit ke zpěvu a hře na klavír, k čemuž z počátku příliš velký vztah neměl. Roku 1952 začal studovat gymnázium na Hádkově (dnešní Gymnázium Jana Keplera), kde společně se svým přítelem Jiřím Laurentem začali během školních let muzicírovat. **Pavel** zpíval a hrál na piano a Jiří na **gibsonku**. Vystupovali především se skladbami zachycenými z vysílání západoevropských rozhlasových stanic. Po úspěšném složení maturity **pokračoval** ve studiu na Českém vysokém učení technickém v Praze, kde studoval architekturu. Pavel společně s Jiřím Laurentem dále **pokračovali** v koncertování i během univerzitních studií, kde vystupovali na fakultních večírcích. V roce 1957 se zpěvák zúčastnil pěvecké soutěže Hledáme nové talenty s písní *Singing the Blues* od Guye Mitchella, s níž sklídl velký úspěch, a poslala jej do finálového kola soutěže. Karel Krautgartner, jenž vedl kapelu, která **Pavla** na soutěži doprovázela, chtěl tuto píseň přeložit do češtiny. S tímto překladem však Bobek nesouhlasil a tudíž nebyl pozván do finále soutěže. Poté se vrátil zpět na fakultu, kde vystupoval jako zpěvák v uskupení FAPS (orchestr Fakulty architektury a pozemního stavitelství). V roce 1959 byl společně s Laurentem osloven pracovníky Divadla Paravan (později sídlilo v Redutě), aby **zpřijemňovali večery** po představeních hudbou v místním divadelním klubu. V tomto uskupení vystupovali pod názvem PARALAX. Po úspěšném ukončení vysokoškolského studia (1961) se **přihlásil k výstavbě pražského sídliště Petřiny**, kde se seznámil s Petrem Spáleným či Petrem Nárožným. Po absolvování povinné vojenské služby (1962) začal zkoušet s Pavlem Sedláčkem a Studijní skupinou Big Beatu. Roku 1963 kontaktoval Bobka hudebník Pete Kaplan, který společně s Miloslavem Růžkem a Pavlem Chrastinou založili skupinu Olympic a Kaplan hledal za sebe náhradu, kterou našel právě v **Pavlovi** a jeho příteli Laurentovi. S Olympicem vystupoval dvě sezóny v programu Ondráš podotýká v divadle Semafor a v březnu 1964 s ní nahrál pro značku Supraphon tituly *Sweet Little Sixteen, Oh Boy!* a další. Po odchodu od Olympicu v roce 1965 zpíval s různými skupinami, nejintenzivněji však s Country Beatem, s nímž se v roce 1967 stal stálým členem divadla Semafor až do roku 1990. Díky spolupráci s textařem Jiřím Grossmannem získal roku 1970 1. místo v hitparádě Supraphonu se singlem *Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát* a o rok později 2. místo s písní *Houston*. Svě první album *Ved' mě dál, cesto má* nahrál Bobek **díky pomoci ředitele Pantonu Jiřího Maláska** v roce 1975. Od té doby přinášel nová alba, kde se objevily i duety např. s Marií Rottrovou v písni *S tím bláznem si nic nezačíněj* či Yvonne Přenosilovou v duetu *Cestou dlouhou*. Od roku 1982 jezdil s koncertním programem *Pár přátel mít* se skupinou Groš a později začal koncertně i studiově spolupracovat takřka výhradně s pianistou Milošem Nopem a jeho manželkou Lídou Nopovou. Roku 1980 byl oceněn ziskem Zlaté porty za zásluhy a rozvoj country music. Bobek je jedním z prvních a také nejlepších interpretů klasického R & R u nás, „ideolog bigbitu“. Zpěvák v roce 2007 prodělal mozkovou mrtvici, kvůli které měl roční pauzu od zpívání a koncertování. V posledních letech před svou smrtí vystupoval se skupinou Malinaband s Lubošem Malinou. Roku 2012 byl Akademií populární hudby zvolen do Síně slávy a o několik měsíců později zemřel.

Zdroje:

I. Lexika

EJ.

Český biografický slovník XX. století, I. díl, A – J (Praha, 1999).

II. Ostatní

Kříženecký, Jaroslav: Pavel Bobek: půlstoletí na pódiu (Praha, 2009).

Černý, Jiří: Zpěváci bez konzervatoře (Praha, 1996).

Janoušek, Jiří: Hvězdy z masa a kostí: rozhovory s některými ze slavných současníků (Praha, 1979).

<http://www.pavelbobek.cz/?page=biografie>

<https://zivotopis.osobnosti.cz/pavel-bobek.php>

Diskografie:

Ved' mě dál, cesto má (Panton, 1975);

Profil (Supraphon, 1981);

Zkus se životu dál smát (Panton, 1981);

The Stranger (Artia, 1982);

Stárnoucí mladík (Panton, 1984);

Galaportrét (Panton, 1986);

Já přitom byl (Panton, 1988);

Muž v zrcadle (Panton, 1992);

The Best of Pavel Bobek Volume I (Supraphon, 1992);

Pojď dál a zpívej (Supraphon, 1993);

Zvláštní věc (Supraphon, 1993);

The Best of Pavel Bobek Volume II (Panton, 1994);

Hejno padlých andělů (Monitor EMI, 1995);

Bůh mě má rád (Bonton Music, 1996);
Pavel Bobek v Lucerně (Venkow Records, 1998);
Jsem pouhý známý (Venkow Records, 2000);
Všem dívkám, co jsem měl kdy rád (Universal Music, 2002);
Muž, který nikdy nebyl in (Brother Records, 2005);
40 hitů od A do Z (Universal Music, 2006);
Antologie cd2 (Supraphon, 2007);
Antologie cd1 (Universal Music, 2010);
Víc nehledám (Universal Music, 2010);
Kruhy (EMI, 2012).

Helena Bednaříková

Místy příliš upovídáné, věcněji. A bez Pavla.